

Det vil altsaa sige, at der kan ikke finde nogen Stigning Sted i det Aar, vi kommer ind i. I den næste 4-aarige Periode kan Ejendomsskylden saa stige med $\frac{1}{2}$ Promille og saaledes fremdeles med $\frac{1}{2}$ Promille hvert fjerde Aar, indtil den naar $\frac{1}{6}$ af de Udgifter, som efter Gennemsnittet af det sidste Tiaar i det hele har været Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer. Der er nemlig allerede den Bestemmelse, at Kommunerne i deres Vedtægter kan bestemme, at de kan tage Grundskatter op til $\frac{1}{6}$ af Beløbet af de Skatter, som de udskriver. Det har vi ikke villet forandre, men vi har villet gøre det saadan, at det steg meget lempeligere, end det gør efter de Regler, vi har i den bestaaende Lov, idet vi finder det uheldigt, at man alt for hurtigt kan lægge Skatterne om fra det ene til det andet, og navnlig meget hurtigt lægge Skatten over paa Ejendommene.

I Sognekommunerne paa Landet bliver Forholdene omtrent, som de er nu. Kun bliver der den Forskel, at der bliver disse bevægelige Fradrag indenfor de forskellige Kommuner fra 3 000 til 5 000 Kr., og de bliver at fastsætte af Amsraadet hvert fjerde Aar. Forholdet mellem Ligning paa fast Ejendom og paa Formue og Lejlighed bliver ogsaa, som det er nu, det skal approberes af Amsraadet, og der skal være $\frac{3}{4}$ Majoritet i Amsraadet, for at man kan forrykke Ligningsgrundlaget til Ugunst for Skat paa fast Ejendom. Deri mener vi, der ligger en Betyggelse for, at der ikke kan lægges flere af Skatterne over paa fast Ejendom, end der er i Øjeblikket.

Vi kommer saa til Amtskommunerne. Der har vi ikke foreslaaet et bevægeligt Fradrag, der er det gjort fast, saaledes at Fradraget bliver 3 000 Kr. overalt, og vi har indført den Bestemmelse, at Promillen for fast Ejendom ikke kan sættes højere, end den er i dette Skatteaar. Hvis der bliver flere Skatter at udskrive indenfor Amtskommunerne, maa Resten tages efter § 50 i Landkommunalloven af 1867, saaledes at de yderligere paalignes Kommunerne.

Angaaende Skovene bestemmes det her i Forslaget, at de kun skal svare halv Ejendomsskyld, idet vi er af den Opfattelse, at hidtil har der hvilet alt for store Byrder paa vore Skove, og det maa man tage Hensyn til ved vore Skattelove.

Med Hensyn til Grundstigningsskyld kan jeg sige, at vi fra vor Side har været villige til at forhandle om dette Spørgs-

maal, hvad jeg ogsaa udtalte ved første Behandling her, og i den Anledning har vi forlangt Oplysninger om, hvordan det har virket i andre Lande. Disse Oplysninger var ikke fremkommet ved Betænkningens Afgivelse, saa vi har ikke kunnet tage Stilling til dem. Skulde der være Tale om, at vi skulde være med til noget saadant, maatte det i alt Fald være paa den Maade, at denne Skat kun skulde opkræves, naar det viste sig, at det var en samfundsskabt Værdistigning og den virkelige konstateret ved Salg. Ved Grundstigningsskylden, som i det hele taget ved alle Vurderinger, mener vi, at det skal være konstateret, hvor meget vedkommende Mand har tjent paa de og de Forhold, og ikke, hvor meget han muligvis kunde tjene, hvis de og de Forhold indtraf; det er altid rarest at have Pengene i Lommen, inden man skal betale.

I det Forslag, vi har fremsat, og som jeg her ganske kort har gennemgaaet, kan der maaske godt være et og andet Forhold, som der skulde ændres noget i, f. Eks. skulde maaske Fradraget herinde i København være noget større. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om hvilket det ærede Medlem Hr. Wilmann sagde, at der var forskellige Opfattelser mellem Venstre paa den ene Side og Socialdemokrater og Radikale paa den anden Side, nemlig Fradraget af de 12 000 Kr. pr. Beboelseslejlighed, vil jeg gerne udtale, at Spørgsmaalet saavel om Fradrag paa hele Ejendommen som om Fradrag paa hver Beboelseslejlighed er et Spørgsmaal, som nok skal tages op, men som vi ikke mener hører hjemme i denne Lov. Det er af den Slags Ting, der, fordi Forholdene ligger saa uhyre forskelligt de forskellige Steder, maa ordnes ved særlig Lov, og vi skal gerne være medvirkende til at finde en retfærdig og god Ordning.

Et Spørgsmaal, som var stærkt fremme i Debatten under første Behandling af Forslaget, er Over-Skyldraadets Bemyndigelse og Beføjelse til at foretage disse forskellige Forhøjelser, og i det hele taget kan der nok være Grund til at tage hele dette Spørgsmaal op til Drøftelse efter de Erfaringer, som er indvundet nu gennem Aarene. Men vi har ikke villet stille Ændringsforslag paa det Punkt, fordi vi mener, at hele dette Spørgsmaal hviler paa Loven af 7. August 1922 og derfor ikke retteligt hører hjemme under den kommunale Beskatning, men vi har under Overvejelse at stille særligt Forslag til Ændring af disse Forhold, saaledes at det efter vor Opfattelse vil komme til at virke paa en